

Hommage voor Rob

Een poëtisch afscheidscadeau van de Leidse Haikukern

Emke

Als Valentijn zoek ik
voor jou een lieflijk geschenk -
je hebt alles al !

Rob

Emke

kleurig vormenspel
geschenk aan onze woorden
de kern uitgelicht

Cécile

Hoor de leeuwerik
fluit de sterren van de hemel
als een gans orkest

Rob

Cécile

Stip hoog in de lucht
een lied valt naar beneden
de leeuwerik juicht

Paul

de hartslag hapert
de pols nauwelijks voelbaar
en de lucht is zwaar
woorden stokken in de keel
weifelend wachten we af

Rob

Paul

als een zachte zucht
ongeweten ongevoeld
het werd kil die dag

blind en doof en dood
we hoeven niet te zwadieren
nasmaak honingzoet

het hikkend geweld
van onzichtbare tranen
ook de maan is nieuw

begrepen afscheid
erbovenuit gestegen
als zon in de morgen

Tini

bestaan doet hij niet
maar Hij gebeurt, beweegt,
steeds aanwezig
daar waar mensen ontmoeten
elkaar kunnen zien

Rob

Tini

ontvang en fluister
het lied van de liefde
je bent geboren

Desirée

Rob

Desirée

elk een eigen kracht
samenspel van woord en beeld
zegt zo veel meer

Marja

herinneringen
maken mij tot wie ik ben
jong, vrij en zonder last -
dan stapsgewijs vervagen
de houdbaarheidsdatum voorbij

Rob

Marja

herinneringen
houdbaarheidsdatum voorbij -
ik ben wie ik ben

Jim

een geschenk vond ik -
zo onverwacht en adequaat
waar is de gever?

Rob

Jim

Vol bewondering
al die jaren - haiku kern
lees ik je oeuvre.

Ik zat er in, toch?
Als een vis in het water
het blauw in de lucht . . .
maar neem nu toch echt
afscheid
en ik kom nooit meer terug!

De echte liefde
dat verklaar en beloof ik
haar hoge hakken . . .

Liefde, geloof en hoop,
bars drietal, onverwoestbaar -
basis van mooi leven.

het mooie leven -
bloeiende kersenbomen
is van korte duur

Rob

Kiyo

Basis van het leven
onverwoestbaar hoop en
een gezonde geest

Wisteria
haiku moment samen
je suggestie mis ik

stomverbaasd was ik
dat Hij zomaar aanbelde
de God der goden
heftig zwaaiend voor mijn deur
met een grote collectebus

tis voor mijn schepping
zo sprak Hij met diepe stem
herstel is nodig
een hele operatie
om alles goed te krijgen

tis een zootje nu
de mens weet te vernielen
om dit te keren
vergt onbaatzuchtige liefde
geef gul, ja, geef ruimhartig

ik aarzelde want
mijn liefdessaldo was laag
toen sloot ik de deur
ideeën genoeg had Hij,
maar geen ID.

langs de Oude Rijn
de meeuwen krijzen de wind
naar de lage zij
in galeien zingt de hebzucht
voor God voorgoed vergeten

aan de hoge zij
heb ik Jouw afwezigheid
voor goed verboden
In Jouw nergens brandt geen licht
in Jouw leegte groeit geen hoop

dan een donderslag –
in onze stad twee duiven
schuilend bij elkaar
ergens doet een stille kracht
mijn vleugels zachtjes groeien

een euro op straat
laat ik met liefde liggen
voor de zwervers
op mijn compassie zweef ik
Jouw woorden losjes in de mijne